

POKROK

PUBLISHING CO.

vydává

POKROK ZÁPADU

a místní vydání

v Crete, pro Saline okres, Nebraska; ve Schuyler a Clarkson, pro okres Colfax, Nebraska; ve Wilson, Kas., pro stát Kansas; v Cedar Rapids, Ia., pro stát Iowa; v St. Paul a Minneapolis, Minn., pro stát Minnesota; a v Tyndall, S. D., pro státy South a North Dakota.

Předplatné:

Pro Spojené Státy, \$2.00. Pro Kanadu, \$2.50. Do Evropy \$3.00 ročně.

Zásilky peněz dějte se pomocí peněžních poukázek (Money Orders), expressních poukázek Express Money Orders), bankovních poukázek (Bank Draft), anebo v registrovaném dopise.

Oznamujte-li své přestěhování, udejte starou i novou adresu.

Dopisy z kruhů čtenářstva uveřejníme ochotně. Musí být slušné, psané bez úmyslu někoho osobně poškodit a podepsány plným jménem, ať již má být v redakci utajeno, anebo s dopisem uveřejněno.

KONGRESNÍK C. H. SLOAN O ČESÍCH A SLOVÁCÍCH

Kongresník Charles H. Sloan je z Nebraska v době, kdy kongres jednal o osnově zákona, kterým měl být prezident Spojených Států splnomocněn vyjmouti jisté poddané Rakousko-Uherska a Německa z klasifikace nepřátelských cizinců a přiblížit je členy armády, námořnictva a mariňáckých sborů, pronesl památnou řeč na obranu loyality Čechů a Slováků, jejíž úplný text zaslán byl nám v těchto dnech p. A. Dredlow z Crete, Neb., se žádostí o otištění. Ochotně vyhovujeme této žádosti, projevující současné přání, aby krajané naši zachovali ve věčné paměti tuto službu, kterou prokázal našemu lidu jmenovaný kongresník a oplátili ji při příležitosti svou podporou jakékoliv snahy p. C. H. Sloana, vysloveného přítele českého lidu. Pan Sloan promluvil následovně:

Pane mluvčí, doufám, že tento dodatek bude přijat. Účel této předlohy je dobrý. Domýšlím se, že dodatek anebo zákon samotný měl by být liberálnější, než jak je nyní vytištěn v této osnově. — Mám za to, že, když cizozemec sám přijde a dobrovolně vstoupí do služeb armády Spojených Států anebo námořnictva, nebo když vláda Spojených Států odvede a zařadí jej sama do armády anebo námořnictva, v důsledku této skutečnosti měl by se stát občanem Spojených Států. Raději bych měl závazek, že stane se podporovatelem naší vlády, dávaje v sázku svůj vlastní život, než pouhý slovní slib, který často máme u našich soudů, kde muž prohlásí svou věrnost této vládě, zřekaje se věrnosti jiným vládám.

Je mnoho cizozemců, doposud pouze obyvatel Spojených Států, kteří hrdě dobrovolně vstoupili do naší armády anebo utvořili cizinecké legie k boji po našem boku a našich přátel a proti Hohenzollernům, metle civilizace a společnému nepříteli lidskosti.

Tito prokázali se chrabrostí na každé bitevní frontě v Evropě. — Mnozí z nich jsou Češi a Slováci. Přišli z té části říše rakouské, která, jsou pronásledována pod Habsburky po staletí, doposud udržuje svěží duch národnosti, tužby po neovládnutí, plennou hrdost a lne k mateřskému jazyku.

Čechy v průběhu této války byly učiněny druhou Belgií, s tím pouze rozdílem, že moenosti, jež měly chrániti je a jejich lid, staly se je olupující a pronásledující mocí. Jejich synové a dcery, v počtu milionů, přišli do Ameriky a vstípiše si duha amerických institucí, stali se nanevš oddanými adoptovanými zemi. Vážili si pozhánní svobody a neovládnutí zde, toužíce s dychtivostí po tomtéž pozhánní pro svůj lid v jeho horami ověšené české domovině.

Čechům, kteří nejsou pravidelně přiblíženi, nalezajíce se nyní v naší armádě, hrozí další nebezpečí nimo oněch rodilých anebo přiblížených Americanů. Kdyby jim osudy válečné byly nepřiznivými a oni byli dopadeni, osud obvykle určený zrádcům mohl

byl přisouzen býti jim, místo aby jednáno bylo s nimi podle pravidel civilizovaného válčení, ačkoliv může býti řečeno, že málo může býti očekáváno podle pravidel anebo citu civilizace od domu Habsburků anebo Hohenzollernů, kteří jsou schopni zvoliti si svatý týden za periodu k utápění svých protivníků v moři německo-rakouské krve. Následovně udělil bych každému vojínu americké armády z plemene schopného získati občanství touto dobrodiní. To učinil bych s toutéž důvěrou a horlivostí, s jakou bych zbavil občanství ony lidi jakékoliv národnosti, kteří po prohlášení války touto zemí odpírali konati svoji povinnost, jak jasně je vyznačena konstitucí a národním zákonem.

Citují následující z přesvědčivého a zajímavého článku, napsaného etih. Karlem Perglerem z Iowa. Článek je nadepsán "Má Rakousko-Uhersko existovati?" Právě mezi jiným:

"Češi žádají nyní úplnou neovládnutí. Již dne 14. listopadu, 1915, český zahraniční výbor, zastupující Čecho-slováky, vydal v Paříži provolání, žádající neodvislý česko-slovanský stát. Během nedávného zasedání rakouského parlamentu klub českých poslanců otevřeně se dožadoval neodvislosti pro Čechy, kterýžto nový stát má zahrnouti též Slováky. Češi, žijící ve Francii, Anglii a Rusku, bojující v armádách spojenev. Byla česko-slovanská armáda, spolupracující s Rusy; byla složena z bývalých rakouských válečných zajatců, kteří vzdali se dobrovolně, aby znovu mohli vstoupiti do ruských řad a bojovati proti Rakousku pro neodvislost své rodné země. Krom toho česko-slovanská brigáda byla jmenována jako zvláště se významavší na hallických bitevních polích.

Malá skupina anglických pacifistů a dobře smýšlejících amerických theoretiků, kteří nechápou, že není žádného možného přirovnání mezi Spojenými Státy a Rakousko-Uherskem, dosud zdají se míti za to, že posléze jmenovaná říše může se státi federálním státem. To mohlo být možné před probuzením přítomného národního ducha, kdyby rakouští státníci bývali byli tak prozíravými, a by si byli uvědomili, že jediné zachránění Rakouska je možno hledati v utvoření z něho unie svobodných národností. Ale nyní je příliš pozdě.

Porovnání několika číslic prokáže toto tvrzení. Celkový počet obyvatelstva říše je 52,000,000 — 28,000,000 v rakouské polovině monarchie, 22,000,000 v uherské části a 2,000,000 v Bosně a Hercegovině. Dle nejposlednějšího censu, onoho z roku 1910, obyvatelstvo Rakouska je rozděleno následovně: Němců, 9,950,225; Čechů, 6,435,983; Poláků, 4,967,984; Rusínů, 3,518,854; Slovínků, 1,252,940; Srbo-chorvatů, 783,334; Itálů, 768,422. Němci, ačkoliv není jich ani 10,000,000, kontrolují osudy 18,000,000 příslušníků ne-německých národností. V Uhrách, dle téhož censu, nalézá se 10,050,575 Maďarů, 3,949,032 Rumunů, 2,937,435 Němců, 1,967,979 Slováků, 2,939,938 Srbo-chorvatů a 472,587 Rusínů. Ovšem, musí býti pamatováno, že úřední census je značně nepřesný a překrucuje skutečnost ve prospěch Němců a Maďarů. Je malá pochybnost o tom, že v říši této nalézá se 8,000,000 Čechů a téměř 3,000,000 Slováků. V jakémkoliv případě pak, Němci a Maďari dohromady nepřevyšují 20,000,000 a vládnou 32,000,000 Slovanů a Latinů, kteří v této válece jsou nuceni bojovati bitvy svých utlačovatelů."

Když stav války byl prohlášen kongresem jako existující mezi tímto národem a Německem, upozornil jsem dům zástupců na přítěžující případ Rakouska, pollačovatele slabších národností, jako dostatečný k pojetí do naší válečné deklarace. O osm měsíců později válka Rakousko-Uhersku byla prohlášena. Důvěruji, že Amerika a spojenecké moenosti zvenčí, udivivší v čas a v pravé době s Čechy zevnitř, odpoví na otázku Perglerovu prohlášením: — "Rakousko jako ukrutná národní děvečka Německa a pronásledovatelka menších národností a slabších národů, nesmí existovat."

Pak prohlášení neodvislosti pražského válečného spěvu českých zemí, shromážděného se dne 6. ledna, 1918, bude světově uznanou skutečností. Před několika roky v tomto do-

mě kritisoval jsem osnovu zákona a zprávu, poněvadž stěžovala si do velkého počtu přistěhovalců, přicházejících z Rakousko-Uherska. Tehdy jsem z části řekl: "Mnoho tisíc z nich přišlo z horami ověšené provincie České do mého státu a distriktu. Přišli, aby pracovali, naučili se něčemu, aby pokročili a stali se hodnými občany národa. Přinesli si svou sehopnost pro farmareni, stejně jako svoji hospodárnost. Naše bohatá země nevzdává větší etí za hospodárskou práci, než našim českým farmářům. Oni podporují naše školy, jejich mládež navštěvuje naše university, jejich synové slouží v našich armádách. Zřídili a udržují dobré domovy a v úetí mají naše professe."

Události této velké světové války podněcovaly by mne, abych spíše rozšířil, než cokoliv ubral z toho, co jsem tehdy prohlásil. Ale dosti. Dostatečná budí to chvála. Jsem přesvědčen, že otevře, synové a bratři amerických Čechů, majíce jednou obnovenu svoji národnost, budou spravovati se s moudrostí, mírností, liberalností a svobodou. (Potlesk.) — Překlad z Congressional Recordu ze dne 4. dubna, 1918.

(Poz. red. — Článek tento byl již vysázen a připraven pro dnešní číslo, když došel nás od Česko-slovanské kanceláře z Washingtonu překlad tehdejšího projevu pod ohlavením "Významná řeč pro naši věc v kongresu." Naše tisková kancelář přičítuje k překladu následující úvod: Právě vyšel rekord kongresu Spojených Států s významnou pro nás řečí kongresníka Sloana z Nebraska, přednesené v zasedání dne 4. března. Není nezajímavé, že cituje celý odstavec článku p. Perglera, otištěného v The Yale Review, známé vědecké publikaci university Yale. Řeč kongresníka Sloana je jednou z nejlepších, které byly proneseny v kongresu Spojených Států v náš prospěch a poslouží naší věci znamenitě také tím, že bude rozeslána v mnoha tisících výtiscích po Americe. — Kongresník Sloan promluvil u příležitosti projednávání předlohy, jež má dáti prezidentu právo vyjmouti některé národnosti z klasifikace nepřátelských cizinců a uděliti nad to příslušníkům těchto národností, mezi nimiž jmenován i náš národ česko-slovanský, aby se mohli státi za války občany, pokud slouží v armádě neb loďstvu Spojených Států.")

CO VLASTNĚ ZAVINILO PÁD KERENSKÉHO

Rychle za sebou jdoucí události v ruské říši, o nichž přicházely zprávy před několika měsíci, vyvolaly jednak úžas a jednak podivení, poněvadž nebylo nic, čeho známo z jejich záklisli a nebylo možno zjistiti jejich příčiny. Teprve nyní pomalu odhalovány jsou roduky z těchto záhad. Pozoruhodný článek o tom, co bylo vlastně příčinou pádu premie Rakouského, poslal moskevský zpravodaj amerického tisku, L. E. Browne, a uvádí řadu překvapujících podrobností. Jmenovaný píše:

Dne 15. srpna 1917 členové poselstva amerického Červeného kříže se účastnili se konference, na které Kerenský, Savinkov, Nekrasov a Skobelev diskutovali s nimi podrobnosti "coup d'état," jímž mělo býti provedeno sloučení sil Kornilova a Kerenského. Příštího dne Kerenský, Kornilov a americké poselstvo sešli se v Zimním paláci a diskutovali dále plány. Všichni naléhali na rychlé provedení, ježto útoky sovětu následkem potravinové situace a rovněž mírová kampaň sovětu podkopávaly rapidně posici jak Kerenského, tak spojení v Rusku. Kerenský a spolupůčinkovati se Spojenými Státy. Dohodli se čeliti potravínové nesmazi ustanovením M. Vatolína potravínovým diktátorem. Vatolín byl sibírský pšeničný magnát, jehož čarodějná prozíravost a téměř nadlidská moe organizacní umožnily mu státi se nejmoenějším jednotlivým lidským činitelem v hospodárském a průmyslovém životě Ruska, vzdor tomu, že se narodil v selské chatře.

Předběžná hospodárská dohoda mezi Ruskem a Amerikou stanovila, aby Hoover a jiní spojenečtí potravínoví odborníci byli přivezeni do konferencí. Amerika měla vyvážeti do Ruska jisté potraviny ve výměnu za platinu a jiné

kovy, řepné semínko, len a kůže. Kerenský a Kornilov uvolili se společně, podepsati proklamaci v tom smyslu, zaručující ruskému lidu permanentní dodávku potravin a užívající jména Ameriky. — Měli věsti bezohlednou válku proti spekulátorům a použití trestu smrti, kdyby bylo nutno. Kerenský i Kornilov byli plni naděje. Kládli velikou váhu na nutnost součinnosti Ameriky. Vzdor naléhavé nutnosti okamžité akce, plán zůstával neproveden, až americké poselstvo, uvědomuje si rapidně rostoucí moe sovětu, poradilo Kerenskému a Kornilovovi, aby se vzdali plánu nadobro. Kerenský a Kornilov tvrdostjné odmítali. Pak přišel jejich pokus. Jako coup d'état, bídnější fiasko nebylo nikdy spatřeno. Všecko šlo špatně. Ale nezdar nebyl žádnou záhadou. Byl to svět, který, zvědáv o spiknutí, vyskočil k činnosti, projeviv neočekávanou hloubku organizace.

Přes noc stala se moe sovětu činitelem stejné váhy, jako moe provisorní vlády. To nebylo náhodné. Bylo to vyvrhnutí týdnů neúnavného a obratného vedení. Spiknutí Kornilova-Kerenského a protispiknutí sovětu propukly současně. Námořníci v Kronštatu pospíšili do Petrohradu pod tenkou ruskou, že chtějí chrániti Kerenského. Námořníci obkličili Zimní palác, drželi Kerenského doslovně v zajetí a přinutili ho podepsati dekret, denuncující Kornilova jako protirevolucionáře. Hnutí bylo rozdrceno ve dvacet čtyřech hodinách. Manévry sovětu otevřely novou fási v situaci, která odhalila nedostatek moei vlády Kerenského. Učinily jasným ten fakt, že Kerenský vede socialistickou vládu s masiněří autokracií a že tím způsobem staví na falešných základech. Celá socialistická organizace usilovala povolit Kerenského i Kornilova. Na jedné straně Kerenský mluvil starou světovou politikou a diplomacií spojenev; na druhé straně vyklíkoval nejradikálnější a nejvzrušnější názory ruských mass. Tyto dvě věci se nemísily. — Opovířel byl sověť, vedoucí revoluční, socialistickou protivolečnou propagandou. Jeho formule, "mír, země a chléb" byla sladkou hubou ruskému uchu, jsou právě tím, co ono prálo si slyšeti.

Prohlášení Kerenského "Bude me bojovati až do trpkého konce" — nemělo vyhlídki. Psychologicky, argumenty sovětských agitátorů uchvátily ruské massy. Ruští vojáci bojovali proti Německu, protože car tak nařídil. Car byl pryč. Kde zde byl nějaký důvod pro další bojování? Následkem toho, formule sovětu, "mír pro vojáky," apevolala k 15,000,000 vojáků. "Žádné annekse a žádné kontribuce" — to byla formule tak často opakovaná, že byla konečně přijata jako krásný princip. Vojáci pravili: "My máme svou věc na Volze. Jest dosti země pro všechny. Proč bychom měli bráti Cařihrad? Nepatří nám a my ho nepotřebujeme." Formule "země sedláckým" apevolala na massy. Sověť řekl vojákům: "Revoluce dala vám zemi; jděte a vezměte si ji." V duši vojáka byl neustále přítomný strach, že nepůjde-li domů, bude moei býti přehlédnut, až země bude rozdělena. Sověť využil eo nejvíce tohoto argumentu. Jako protějšek k heslu "země sedláckým" bylo zde "industrie dělníkům." Celkem, sověť tak působil na vojáky a selské dělníky, že všichni věřili, že ježto car byl seržen, neexistovala další potřeba vedení carovy války a rovněž že všichni měli se těšiti ovoci revoluce.

Logický západní duch sledal snadným, odpověděním na toto klamné rozumování. Massy západní Evropy chápalý, že za vítězství německými bajonetky čhá starý pořádek pro Rusko se svými zářáři, svou bídnou a svou brutálností. Rozumely, že vítězství Německa znamená návrat pozemkových aristokratů, baronů a velkokužiat. — Západní Evropa byla si plně vědoma strašlivého německého nebezpečí demokratické kultuře. — Ale prostý ruský voják, pouze neorganizovaný ruský mužik, oděný v khaki, aplikoval primitivní, nikoliv praktické zkoušky. Rozumoval: "Proč bychom měli bojovati s německým bratrem, který jest nucen bojovati svým káisrem právě jako car přinutil nás bojovati? My jsme svrhli svého utlačovatele. Řekneme jim, jak se to provádí. Oni svrhnu svého kaisra a pak budeme žiti šťastně vedle sebe — dva velké národy, těšící se

Z OBORU ZDRAVOTNICTVÍ

CINK NA OKU A OSLEPNUTÍ V STÁŘÍ

Píše Dr. J. J. Warta.

Všechny tyto příznaky jeví se uvnitř oka a aby mohl je rozpoznati, okulista musí nahlédnouti dovnitř zvláštním přístrojem, ku práci takové přizpůsobeným. Jest-li sledá, že cink tvoří se na oku, nemůže raditi nic více, než vyčkávat. Jenom v případech vyskytnutí se cinku na obou očích v téže době je operace možnou v kterékoli době, nieměně je lépe vyčkati, je-li to možno, až tento cink, jak bychom tak řekli, uzraje.

Není žádného léku, pokud jest známo, který měl by sílu odstraniti cink na oku a jediným jistým způsobem léčení je operace. Nejedná se ovšem o operaci obtížnou, jež ve svém průběhu spojena byla by s bolestí, a stejně také ne v době následující, jest však nutno uvážiti, že pacient obvyčejně bývá již letitý a následovně těžko k udržení na lůžku, jako mladší člověk. Tu často se může státi, že ne-trpělivostí touto dobře provedená operace může býti pokažena.

plně svobodě."

Americké poselstvo se rozhodlo, že rychlá výchovná práce v měřítku daleko větším, než jaká byla kdy podniknuta, jest nutná, aby ruským massám ukázala se moe možnost jejich snů. Doufalo se, že Německo bude vystaveno Roentgenovým paprskům a že se ukáže ruským massám, že kdyby Německo zvítězilo, nová svoboda byla by nahrazena obnověním starého pořádku, a rovněž že německé vítězství vrátilo by nabytému zeni šlechtě. Americké poselstvo rozhodlo se, že stará revoluční skupina, vedená Mme. Breškovskou, — "pramáti ruské revoluce," s Čajkovským a Lazarevem, je nejlepší prostředkem k vedení výchovné kampaně. Plán zamýšlel tisíce řečníků, přednášejících v armádě a ve všech o nebezpečí Německa; milliony pamfletů v prosté rústině a srozumitelné nejprostšímu vesnickému písničkoví; návěští, plakáty a barevné kartony rozvěšeny všude. Tato výchovná kampaň měla býti odpovědí na heslo sovětu, "mír pro vojáky, země pro sedláky, továrny dělníkům a chléb pro všechny." Sověť vynakládal milliony na svoji vlastní propagandu. Používal tisíce řečníků a vydával tuny tištěné látky.

Americké poselstvo žádalo americkou vládu za \$1,000,000 okamžitě a \$3,000,000 měsíčně po neurčité dobu k potírání sovětské propagandy. Před tím Elihu Root doporučil \$10,000,000 na ublicitu. — Šest neděl po žádosti poselstva, Washington poslal do Ruska odbočku výboru pro informace a veřejnosti, která počala vyprávěti Rusům, kolik aeroplanů Amerika staví, jak velikou armádu chce Amerika sehnati a jak jest Amerika jista, vyhráti na konec válku. Ani Amerika, ani spojeneči neucínilí kdy jediného válečného pokusu, potírati sovětskou mírovou propagandu a vysvětliti ruskému lidu, proč Německo skutečně ohrožuje jejich nově získanou svobodu. Sedmdesát procent ruského lidu jest nezvědělaných, dle západní úrovně. Nikdo nevyprávěl nikdy ruským massám o německém nebezpečí. Jak jsme mohli od nich očekávati, že to pochopí jinak nežli ze zkušenosti? Žádo se, jako by spojenečtí representanti byli úzasně nevědomi rostoucí moei sovětu.

Mezitím moe sovětu sílila a formule sovětu podkopávaly vliv spojenev. Kerenský slabl a slabl. — Spojenecká politická a vojenská poselstva, kromě poselstva amerického Červeného kříže, nepochopila nadobro situaci, vinila Kerenského z ničení armády a z zneužívání důvěry spojenev. Možno se pamatovati, že v předvečer pádu Kerenského, spojenečtí vyslanci, kromě amerického, který neodhržel žádných instrukcí, předložili Kerenskému hrubou notu protestní, znamenající téměř ultimatum, proti poměru v Rusku. Tato nota jest částí uveřejněných tajných smluv. Spojeneči přelézali a pronásledovali Kerenského, kdežto rázná propaganda, vysvětlující, proč Německo ohrožuje Rusko, byla by mohla zmazati uspávající účinek propagandy so-

Pacienti nejsou uspáváni při této operaci pro různé příčiny a neměti žádných zvláštních bolestí. — Snad atto domnělá nepatrnost operace je příčinou, že mnozí starší lidé nemohou pochopiti, proč by měli strávit nějakou dobu na lůžku v klidu a pokoji, majíce ške oči v obvazech.

V takových případech, kdy operace je provedena před uzráním cinku, je odstranění zákalu spojeno s většími obtížemi a vyžaduje zároveň i delší doby. Brejle v případech cinku pomoci nemohou, a ni i když jedná se jenom o částečné zakalení zraku cinkem.

Není věčnějšího pacienta nad toho, který nabyt zнову svého dobrého zraku, nieměně trpělivě, s jakou vyléčení dlužno vyčkávat, je věci vzácnou u lidí, překročivších sedmdesátý rok svého věku. Je jim za těžko odporovati pokušení, lákající je k stržení obvazů anebo odstrčení jich k jedné straně po několika dnech, aby přisvětlili se, jsou-li schopni viděti a několik zákmitů světla může poškoditi, ne-li úplně zmazati, veskerou práci okulisty.

větu. Tři dny před tím, nežli sověť provedl svůj coup d'état, byla konána konference. Kerenský sešel se s vojenskými zástupci spojenev v místnostech amerického poselstva. Prohlásil, že ovládá podporu čtyř petrohradských pluků, snad dosti k porážce sil sovětu, ale Kerenský odepřel zůstati u vesla, vyjímaje, že by mu byla zaručena plná podpora spojenev pro ruskou politiku, již by Kerenský sám diktoval. Byl unaven vyprávěním spojenev, že oni trvají na naslouchání stříbroústému Tereščenkovi, kdežto on sám vypráví ruskému lidu něco zcela jiného.

Na místě diskusse konkrétního plánu k pokoření sovětu, vojenská zástupci pustili se do všeobecného odsuzování politiky provisorní vlády a všech bolestných podrobností ústupů u Tarnopole a Rigy. Kerenský připustil všechny tyto stížnosti, ale neviděl, jak by mohl zmenšiti události. Každý pokus o dosažení dohodnutí měl za následek vzájemné obviňování. Schůze trvala dvě hodiny, ale vzdor naléhavému nátlaku amerického poselstva, žádná konstruktivní akce nebyla podniknuta. Spojenecká poselstva byla pro podporování Kaledina a Alexejeva proti Kerenskému. Spojeneči posívali se možnosti, že by sověť mohl povolit provisorní vládu. A přece tato živá organizace sovětu strhla s sebou každou vojenskou jednotku, ves a obec, do které pronikla. — Přemáhala překážku za překážku, porazila Kornilova, získala podporu většiny vojáků na frontě a převzala kontrolu loďstev v Kronštatu a v Baltu.

Spojenecká vojenská poselstva stěží tušila sílu. A přece Kerenský opět a opět poukazoval na nutnost, aby mu spojeneči svěřili výhradní jednání s ruskou situací. Kerenského žádost zůstala nezodpověděna. Pak přišla rána. V pěti dnech bylo po všem a Kerenský přehl, jako stíhaný provinilec. Sověť kontroloval vládu, bodáky a massy. Program sovětu zavazoval Rusko programu míru. Sověť měl to, co Kerenský neměl nikdy — moc — a přičiema to byla, že sověť slibil ruskému lidu právo to, čeho si ruský lid přál, totiž mír, zemi a chléb. Jak využítovati této situace jako činitele k vyhrání světové války pro spojenece stalo se palčivým problémem dne.

Žeň německých ponorek.

Londýn, 19. dubna. — Patnáct obehodních loď anglických padlo za obět minám a ponorkám v týdnu právě zakončeném, dle oznámení anglické admirality, z nichž jedenáct mělo 1,600 tun neb více a čtyři ménši. Krom toho též jedna rybářská loď byla potopena. — Dvanáct loď neúspěšně bylo napadeno německými piráty. Římské zprávy udávají italské ztráty na tři lodě, z nichž jedna byla o více jak 1,500 tunách a dvě lodě plachetní, z nichž jedna měla více jak 100 tun. Francie neměla v minulém týdnu žádných ztrát na lodích větších než 1,500 tun, ale jedna o menší tunáži padla za obět nepříteli.